

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi január hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A harmadfokú bíróság a könnyű testi sértés vétsége miatt a **vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 2.Bf.130/2008/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi I.r. vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a harmadfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint büntügyi költséget.

I n d o k o l á s

A másodfokon eljáró Baranya Megyei Bíróság ítélete ellen I.r. vádlott jelentett be fellebbezést a büntetőjogi felelősségének megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet - figyelemmel a Be.387.§ (1) bekezdésére - az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, azzal a korlátozással, hogy a Be.385.§-a és a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében nem volt annak tárgya a II.r. vádlottra vonatkozó határozati rész.

Az első- és másodfokú eljárás lefolytatására a perrendi szabályok betartásával került sor: a másodfokú bíróság a Be.352.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. Így az - a Be.388.§ (1) bekezdésében írtak szerint - irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Sajátossága volt a bizonyítási eljárásnak, hogy a vádbeli cselekmények rekonstruálásakor döntően az egymással szembehelyezkedő, illetve az ügy mikénti elbírálásában ellentétes érdekeltségű személyek vallomására kellett támaszkodni, mivel a tettelegességről a kívülálló, elfogulatlan tanúk csak közvetett módon szereztek tudomást. Ilyen körülmények között az előzmények tisztázása és a rendelkezésre álló okiratok (szabálysértési feljelentés, orvosi látletet és ambulánslap) értékelése is meghatározó jelentőségűvé vált.

Mindezek alapján helytállóan ismerte fel a másodfokú bíróság, hogy I.r. vádlott és amagánvádló között - rövid szóváltás után - kölcsönös dulakodás bontakozott ki, melynek során ez utóbbi az alsó ajak és a bal mellkasfél zúzódásában jelentkező, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el. E körben helytálló - a Bírósági Határozatokban közzétett eseti döntéssel is alátámasztott - indokát adta annak, hogy e tények alapján nincs törvényes akadálya a büntetőjogi felelősségre vonásnak.

Következésképpen nem tévedett, amikor I.r. vádlott bűnösségét a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott testi sértés vétségében megállapította.

Az ezt sérelmező fellebbezés tehát nem volt megalapozott.

Ezzel összefüggésben mindössze a másodfokú bíróságnak az ügy érdemi megítélését nem érintő, a határozatának 2. oldal 2. bekezdésében kifejtett perjogi érvelését kellett helyesbíteni. Közelebbről azzal, hogy az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezésének a megváltoztatása nem téves ténybeli következtetés (Be.351.§ (2) bekezdés d) pont) kiküszöbölésén alapult, hanem azon, hogy pusztán az iratok tartalma alapján pontosított tényállásból a másodfokú bíróság - a bűnösség kérdésében - eltérő *jogi* álláspontra helyezkedett.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket a másodfokú bíróság maradéktalanul számba vette, s azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Így nem kifogásolható, hogy a büntetlen előéletű, megromlott családi kapcsolata miatt indulatos állapotában kisebb tárgyi súlyú bűncselekményt megvalósító I.r. vádlottat megrovásban részesítette.

Ezért a harmadfokú bíróság a Be.397.§-a értelmében a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés - figyelemmel a Be.385.§-ára - a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2009. január 9.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 2.Bf.130/2008/5. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.156/2008/4. számú végzése folytán a 2009. évi január hó 9. napján jogerőre emelkedett.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke